

Ukrajinská situace z trochu jiné strany a očima svědků

Jane Kaufman, 15. května 2022

[Ten problém je](#), že jsme celých 30 let ignorovali vzrůstající nacistický rasismus na Ukrajině a v Baltických státech. A dnes u nás vítáme ukrajinské uprchlíky, kteří jsou v této ideologii vychováni a považují ji za správnou. Takže můžeme pouze čekat, kdy se začnou nacistické skupiny tvořit i u nás, začnou dělat komplikace a vyvolávat nepokoje.

Podsekretář státu pro demokracii za vlády George Bushe ml. byla Paula Dobriansky, která celých 10 let organizovala historické pátrání aby zajistila, že lidé zapomenou, že ukrajinský Hladomor v letech 1932-33 nebyl jen na Ukrajině, ale že zabil také mnoho lidí i v Rusku a v Kazachstánu. Nakonec vydala teorii, že Stalin záměrně způsobil na Ukrajině Hladomor, aby Ukrajince vyhladil. I když to nebyla vůbec pravda, dnes je o tom každý přesvědčen a dokonce Evropská unie v r. 2008 oficiálně potvrdila, že Hladomor byl uměle způsoben. Kdoví kolik jiných lží je nám předkládáno jako pravda!

Jakmile byl Sovětský svaz zrušen, Ukrajina ihned opravila učebnice historie. Celých dalších 30 let pak byly děti ve školách učeny, že jejich země je nezávislá pouze díky Nacistům a že nemají vůbec žádné geny společné s Rusy, kteří jsou podřadná lidská rasa. Každý rok se desetitisíce dětí zúčastnily „letních táborů,“ které pro ně pořádali Banderovci. Dělal to stejně jako to dělal Hitler pro německou mládež a také vyvolávali heslo: „Sláva Ukrajině.“ Tyto tehdejší děti, dnes dospělí, odešli z Ukrajiny pryč a dnes je máme u nás, se vším všudy, i s jejich mozky, vymytými nacistickou propagandou, jak píše Thierry Meyssan, francouzský novinář a politický aktivista.

Dnešní Banderovci

Banderovci v současné době dělají nábor po celém světě jak mezi lidmi, tak i na vojenských akademiích. Jejich ideologie je stejná jako ta, kterou zastává (velice nebezpečné) Muslimské bratrstvo, které je touto dobou rovněž hojně v Evropě zastoupeno.

V r. 2019 založili Banderovci tajný spolek jménem Centuria. Je to organizace, její členové jsou proti demokratickému zřízení a proti všeobecnému volebnímu právu, kromě mnoha dalších věcí. Jejich hrůzostrašný obřad, kterého se zúčastnili vedoucí vojenští představitelé z Německa, Ameriky, Británie, Kanady, Francie a Polska (asi členové?) je [ZDE](#).

V r. 2007 založili ukrajinští Nacisté spolu s Islamistickými skupinami v ukrajinském městě Ternopilu „Anti-Imperialistickou frontu,“ která má společně bojovat proti Rusku. Zúčastnily se také organizace z Litvy, Polska, a Ruska, včetně islámských separatistů z Krymu, Dagestanu, Ossetie, Čečni a mnoha dalších míst. Vedoucím této organizace je Dmytro Jaroš, který společně s Andrijem Biletským zformoval ukrajinskou nacistickou skupinu Pravý sektor, což byla hlavní páka při Majdanu v r. 2014. Později založili Azovovu skupinu.

Když v listopadu 2020 výbor OSN přijal rozhodnutí o „Boji proti glorifikování Nacismu, neo-Nacismu a jiných praktik, které podporují rasismus, rasovou diskriminaci xenofobii a podobné“ (UN A/C3/75/L49), všichni členové volili souhlasně, jen Spojené státy a Ukrajina volily proti! Členové NATO a členové Evropské unie se volby nezúčastnili. To by nám taky mělo cosi říct.

Obrovská podpora ukrajinských Banderovců Spojenými státy je obdobná podpoře, kterou od nich kdysi dostal Hitler a tehdejší Německo. Situace v té době byla vyhocena tím, že Evropě hrozily dva extrémy: Nacismus a sovětský Komunismus. Nacismus se zdál být mírnější, obzvláště když ještě nezačala válka a tak s ním lidé šli. Taky se jednalo o to, že všechny západní státy, do posledního z nich věřily aspoň někdy, že Nacismus může vybědnout Evropu z tehdejší hospodářské krize.

Britský Premiér Neville Chamberlain zorganizoval Mnichovskou dohodu na 30. září 1938, kdy daroval Československo Německu, jakoby na něco takového měl právo. A mezitím, nikým nepozorován, se Montagu Norman, tehdejší ředitel Banky Anglie, postaral o ukradení 27 tun československého zlata, které bylo použito na vybudování německých vojsk.

Prescott Bush, otec staršího Bushe-Presidenta a děda toho mladšího, investoval v r. 1940 peníze banky, kterou v Americe vedl, do koncentračního tábora v Auschwitzu. Bylo toho mnohem a mnohem víc, čím se Západ provinil. Dost poučný důkaz jsou tak zvané „Polské dokumenty*.“

Po skončení války nebyl žádný z těchto válečných zločinců ani obviněn, ani souzen. Lidé byli rádi, že válka skončila a měli dost práce s tím, co napáchala. A tak se na všechno zapomnělo.

Situace na Ukrajině je horší než hrozná

[Američané se snažili](#) pátrat po osudu zbraní, které na Ukrajinu naposílali a došli k poznání, že nemají nejmenší možnost zjistit, kde se které z nich nacházejí. Americká rozvědka prohlásila, že v průběhu války nejsou něco takového schopni zjistit. Všecka ta vojenská výbava padne do jakési obrovské černé díry, kde nadobro zmizí a už nikdy nevyjde ven, na světlo.

To je ještě zhoršeno tím, že na území Ukrajiny nejsou žádní američtí vojáci, kteří by vedli záznamy o tom, co do země přišlo a kam to bylo posláno. Takže tyto zbraně se mohly ocitnout v těch nejméně očekávaných a často nejméně žádoucích místech.

Stejně tak počet lidských obětí není přesně znám. V tomto směru musí Washington spoléhat na to, co je jim hlášeno z Kyjeva, což nejsou vždycky pravdivé a spolehlivé údaje. Kyjev sám může vydat ven jen to, co neškodí jeho pověsti, aby neovlivnil morálku svých vojsk špatným směrem. Takže většina jejich informací je zkreslená.

[Ukrajinská vláda](#) lže i svým vlastním lidem, jak říká ukrajinský plukovník Vladimír Baranjuk, který se rozhodl vzdát se Rusům, když došel k poznání, že slibovaná pomoc obklíčenému Mariupolu nikdy nepřijde. Přesto, že dostal vyznamenání „Hrdina Ukrajiny“ za odvahu a úspěšné akce v odražení útoků nepřítele, rychle pochopil, že to mu život nezachrání a vzdal se.

Jeho jednotka měla bránit severní stranu města, které je strategicky důležitý přístav. Jak Rusové zabírali víc a více území, ukrajinská vláda neustále slibovala přísun dalších, pomocných oddílů, jen aby udržovala vojáky v naději a tito se nevzdávali boje. Jenže nakonec situace vyústila v cosi zoufalého a Baranjuk i s jeho vojáky skončili jako zajatci ruských vojsk.

„Kyjev nám neustále tvrdil, že nové oddíly, které ruská vojska odrazí, jsou již na cestě,“ řekl. To všechno byla lež. A přitom už tehdy říkal zcela veřejně poradce Zelenského Alexej Arestovič, že Kyjev nebude schopen zachránit svá vojska v Mariupolu.

Pro vojáky to bylo těžké uvěřit, že je vláda odepsala jako mrtvé, ale postupně pochopili, že jim nic jiného nezbyvá a vzdali se.

Očitý svědek, Wali

[Kanadský ostrostřelec](#) (sniper), který je známý pod jménem „Wali“ říká, že v ukrajinské armádě převládá chaos a naprostá neznalost, spolu s krádežemi a loupežemi. Po svém návratu do Quebecu řekl místním mediálním zdrojům, že jeho cesta na Ukrajinu byla naprosto znechucující. Ukrajínští vojáci nemají žádný výcvik, bojují s nedostatečnými a zastaralými zbraněmi a i těch je málo a mají obrovské ztráty na životech. Loupeže a deserce jsou běžné. Ukrajínští velitelé vůbec nevědí co dělat s cizími bojovníky jako je on sám. Ve skutečnosti, nedostalo se mu nejmenší příležitosti zúčastnit se bojů.

Vojenská výzbroj a zbraně, které jemu a ostatním dobrovolníkům byly slíbeny, nikdy nedorazily. Mnozí z jeho soudruhů se ocitli v předních liniích a přitom neměli potřebnou výzbroj. Postupně začali desertovat a jiní plánovali ukrást zásilku amerických zbraní v hodnotě půl milionu dolarů a zformovat vlastní vojenský útvar.

Waliho rozhodnutí přijet v březnu na Ukrajinu bylo západním tiskem přijato s nadšením. Tento voják úspěšně bojoval v Iráku proti Kurdům a je považován za nejlepšího snipera na světě.

Na Ukrajině se přidal k jednotce v blízkosti Kyjeva a musel pro sebe sám vyhledávat zbraně, potravu a benzin. Řekl, že v těch místech „musel člověk znát někoho, kdo znal někoho jiného, kdo věděl, že v nějakém starém holičském obchodě je možno získat AK-47 Kalašnikova a co se týče potravy, často ji museli poskytnout civilisté.“

Nakonec se rozhodl odejít, když se jeho dva ukrajínští spolubojovníci dobrovolně vystavili ruskému tanku a byli okamžitě zastřeleni. „Říkal jsem jim, aby se nevystavovali, ale oni mne neposlechli ...“ stěžoval si. Podle něho to bylo násilné a naprosto zbytečné. A tak vypálil dvě rány do oken blízkého domu, „jen abych je vystrašil“ a odešel pryč.

Wali není jediný, kdo to vzdal. Na internetové stránce „VolunteersForUkraine“ píšou jiní, kteří rovněž odešli, naprosto znechucení. Popisují příhody, kdy ukrajínští velitelé poslali nevycvičené vojáky na frontu s minimálním množstvím nábojů a bez vojenské výzbroje, snad aby tam byli ihned zabiti. Blázniví ukrajínští velitelé hnali své oddíly proti zjevné přesile a chtěli postupovat dál, až do Kyjeva.

„Nikam nechoďte, zůstaňte doma,“ říká stránka. „Je to hotové šílenství.“

Ovšem podle nejnovějších zpráv se situace v ukrajinské armádě zlepšila v tom směru, že teď posílají zkušené cizí žoldnéře za ruská vojska, do týlu, se „zvláštními úkoly.“ Co tyto jsou, není známo, nejspíš sabotáž nějakého druhu. Moskva upozorňuje, že tito cizinci nejsou podle mezinárodního zákona považováni za vojáky. „Přišli na Ukrajinu přivydělat si vražděním Slovanů,“ prohlásil ruský vojenský mluvčí, Generálmajor Igor Konašenkov. „Takže to nejlepší, co mohou očekávat je obvinění z účasti na kriminální činnosti a dlouhé vězení.“

Není jisté, jestli je to pravda, protože podle mezinárodních zákonů jsou ti, kteří se z vlastní vůle připojili k některé válčící straně jako žoldnéři, považováni za vojáky.

Další dobrovolník potvrzuje

Adrian Bocquet, [bývalý francouzský voják](#) strávil několik týdnů na Ukrajině, kde rozvážel lékařské potřeby do nemocnic a do sirotčinců. Říká: „viděl jsem velké množství válečných zločinů a všechny byly způsobeny ukrajinskými vojsky. Viděl jsem ruské vojáky, kteří byli zajati, svázáni a nemilosrdně zbiti. Byli přivezeni do tábora a jak vystupovali z auta, každý z nich dostal kulku z Kalašnikovovy pušky do kolene. Důstojníci, dostali kulku do hlavy.“

Když se vrátil zpět do Francie, tak byl šokován co říkala televize. „Mezi tím, co jsem sám viděl a zažil a mezi jejich hlášením byla celá propast lží. Byl jsem dokonale zhnusěn,“ přiznává.

Byl překvapen, že Evropa stále ještě posílá zbraně těm, kteří jsou zjevně neo-Nacisté, chovají se tak a používají Nacistické symboly. Podle něho je celá Ukrajina plná SS symboliky a Nacizmu, což je bráno za samozřejmé. Západ je pomáhá vyzbrojit a oni s těmi zbraněmi páchají zločiny.

Sám byl zajat Azovovci a celých 10 hodin byl vyslýchán a vyšetřován. Chtěli vědět proč přišel do země, za jakým účelem. Naštěstí se mu podařilo utéct skrze Slovensko a pak do Polska, odkud odletěl zpět do Francie.

Vedoucí Humanitární mise pro OSN na Ukrajině, Matilda Bogner sama přiznala, že má důvěryhodné důkazy o mučení a špatném zacházení s ruskými zajatci, což je provinění proti základním předpisům mezinárodního humanitárního zákona.

Ukrajinská vojska ale nejsou žádné humanitární jednotky

[Nejmenovaný očitý svědek](#) z vesnice Vladimirovka vypovídá, jak ukrajinská vojska na ústupu všecko ničí a vykrádají. Zapalují domy, vykrádají obchody a banky, kradou lidem auta a kradou všecko, co vidí. Ten, kdo by se jim postavil do cesty, dostane okamžitě kulku do čela.

Ve vesnici Rudnik stály tři dvou-poschod'ové domy a vojáci v nich upálili jejich obyvatele za živa. Viděl to na vlastní oči. Napřed prý se vojáci ubytovali v bytech a původní majitele vyhnali do sklepa. Když se pak blížila ruská a doněcká vojska, tak budovy zapálili a lidi nechali uhořet.

Zabíjet Rusy je něco jako sport

[Ukrajinec Volodimir Demčenko](#), který obsluhuje dróny (bezpilotní letadla), která špehují ruská vojska, útočí na ně a útočí i na ruské území, řekl v rozhovoru s CNN, že zabíjet někoho mu ze začátku způsobovalo divné pocity, ale pak si na to zvykl a brzy to bylo „něco jako sport.“

Přiznává, že napřed se cítil velice podivně, když viděl lidi zabité, ale pak mu to dávalo jakýsi pocit moci. (Asi se cítil jako Rambo)

Bílé helmy na Ukrajinu

[Koncem dubna odsouhlasila](#) Anglie vyslání jednotek, zvaných „Bílé helmy“ (SAS jednotky) na Ukrajinu. Toto jsou velmi podezřelé bojovné skupiny, které údajně nepatří pod vládu, přestože byly vytvořeny britským vojákem jménem James Le Mesurier a jeho Řádem britského impéria. (Již od dob alchymisty Johna Dee, což byl původní agent 007 (1527-1608), Angličané pořád dál sní o tom, že budou vládnout celému světu.)

Bílé helmy jsou placeny Spojenými státy, Británií, Francií, Německem, Dánskem, Holandskem, Kanadou a Japonskem. Přesto mají zakázán přístup na území Spojených států, kvůli zdejším protiteroristickým zákonům. Většina jejich členů patřili dříve k organizaci Al-Kajida, nebo později Daeš (ISIS).

Tito lidé, jak už bylo psáno v jednom z dřívějších článků, tvoří skupiny 8-10 lidí, z nichž každý je odborník na něco jiného. Jsou známi tím, že provádějí sabotáže, partyzánskou válku, státní převraty, organizují hromadné protesty a také se zabývají vraždami nepohodlných osob, výrobou nepravdivých a zkreslujících videí a jiné propagandy.

Na příklad v Syrii se proslavili tím, že zastavili 5,6 milionům lidí v okolí Damašku vodu na více než 42 dnů, což je spolehlivě válečný zločin proti obyvatelstvu, obzvláště v poušti. Přesto byl pokus udělit jim Nobelovu cenu míru! Není čemu se divit, i bývalý americký prezident Obama dostal Nobelku za mír v r. 2009 a ten vedl snad nejvíc válek ze všech amerických presidentů.

Šedí vlci na Ukrajině

Skupina 3000 [tureckých vojáků](#), která si říká Šedí vlci rovněž přicestovala na Ukrajinu, kde bojují proti Rusku. Rozdělili se na tři skupiny, z nichž jedna je v Charkově, druhá v Mykolaivu a třetí v Oděse. Jejich symbolika a rozpoznávací gesto jsou na obrázku vlevo.

Šedí vlci jsou historicky svázáni s NATO. Jsou to další neo-Nacisté, jsou proti Alevismu (islámská tradice), proti komunismu, proti Řekům, proti Kurdům, proti Arméncům, proti Semitům a proti Křesťanům. Seznam těch, proti kterým nejsou zaujati by asi byl kratší.

Nezvyklý očitý svědek na Ukrajině

[Nezávislá novinářka](#) Eva Bartlett přišla dobrovolně, sama na svých na Ukrajinu již v r. 2019, aby dokumentovala, co se tam děje. Bydlí ve vesnici Gorlovka na Doněcku a její okolí je denně odstřelováno ukrajinskými vojsky. V naprostém rozporu s Minskou dohodou odstřelují Ukrajinci málem bez přestání Donbas a jeho obyvatele. Terorizují místní obyvatelstvo, vyhánějí je z vesnic, bombardují města.

Říká, že místní lidé jsou nazýváni „pro-ruští separatisté,“ ale to není správné, protože to jsou etničtí Rusové, takže jsou pochopitelně pro-ruští. To ale neznamená, že by to mělo být bráno jako záporné, jak to západní media podávají při jejich kampani na očerňování Ruska, která se táhne už celé dlouhé roky.

Eva Bartlett se jela podívat do Mariupolu, kde mělo být v hromadných hrobech pohřbeno velké množství lidí, asi 10 000. Media tvrdila, že je tam zahrabali Rusové, aby zakryli své vlastní válečné zločiny. Místo v Mariupolu našla a hroby také. Jenže to nebyly hromadné hroby, jak tvrdila propaganda, ale jednotlivé hroby, každý s tabulkou, která nesla jméno a datum narození zemřelého, pokud bylo známo.

Bylo tam celkem asi 400 hrobů a z nich sto bylo prázdných. Rozhovor s hrobníky vyjevil, že jsou tam nejrůznější lidé jak z okolí, tak i někteří vojáci a také ukrajinští vojáci. „I ti jsou přece lidé,“ řekl jeden z hrobníků a vysvětlil, že všichni byli pohřbeni s patřičnou úctou.

Podle ní, Rusové jsou velmi strategičtí. Jejich chování není možno srovnat na příklad s Američany v Iráku, jejichž příchod znamenal dokonalou demolici všeho, na co dostřelili a obrovské ztráty na životech místního obyvatelstva. Rusové střílí pouze po vojenských instalacích a po vojenských útvech.

Byla na trhu, když zrovna Ukrajinci zahájili palbu. Dobře věděli, že střílejí na trh, který byl v té době značně zalidněn a přesto stříleli pořád dál, což činí skoro denně. Azovovci jsou známi střílením po civilistech a to nejen v Mariupolu, ale všude jinde. Často se nastěhují do obytných domů, odkud pálí po Rusech a když tito palbu opěťují, trefují se vlastně do obytných domů.

„Jestliže jste ukrajinský občan a nesouhlasíte s vládou,“ říká Eva, „pak můžete být uvězněni, ale také mučeni a zavražděni. Obzvláště novináři jsou na tom velice zle. Existuje dlouhý seznam novinářů, kteří byli uvězněni, mučeni a mnozí zavražděni ukrajinskou tajnou službou (SBU).“ SBU je na americkém seznamu těch, kteří neuznávají lidská práva. Jsou známi svými válečnými zločiny, nezákonným zadržováním lidí, jejich mučením a zabíjením.

Eva přiznává, že její jméno je rovněž na seznamu osob, které mají být zavražděny. Kdyby přešla z Donbasu na Ukrajinu, mohlo by jí to stát život. I ti, kteří dají nějaké peníze lidem v Donbasu, skončí ve vězení. Každý, kdo s Donbasem sympatizuje, je ohrožen. Již v r. 2014 byl jistý redaktor časopisu uvězněni a mučeni kvůli nějakému článku, který hodnotil současnou situaci. Článek vyšel v novinách, kde pracoval a ani ho sám nenapsal.

Eva Bartlett se obává, že Bílé helmy přišly na Ukrajinu, aby zorganizovaly falešný útok, který bude sváděn na Rusko. Tito lidé již byli použiti při vytváření protiruské propagandy a na vychvalování místních teroristů, kterým říkají „rebelové.“ Už se s nimi setkala v Syrii, kde byli rovněž nechvalně známi.

Na Ukrajině o nich rozšířili pověsti, že přišli ochránit chudáky obyvatele od zlých Rusů. A přitom Bílé helmy pro lidi vůbec nic nedělají. Pracují společně s ukrajinskými teroristy a okrádají mrtvé. Dokonce jsou zapleteni v obchodě s lidskými orgány, což ani nepopírají.

* Polnische Dokumente zur vorgegeschichte des Krieges, 1940, ke stažení [ZDE](#)

POZNÁMKA: Na některé odkazy v tomto článku se s českou IP adresou nedostanete. To proto, že jsou blokovány Evropskou Unií. Musíte změnit svoji IP adresu na americkou, pak to funguje.